

**עפ"א 2178/01/24 - שי נתן בורוס נגד הממונה על עבודות שירות -
מפקדת גוש צפון, מדינת ישראל**

בית המשפט המחוזי בחיפה

11 ינואר 2024

עפ"א 2178-01-24 בורוס(אסיר) נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח'

בפני	כב' הנשיא רון שפירא
מערער	שי נתן בורוס עו"ד רומן קלוגרמן (סגנoria ציבורית)
נגד	1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון 2. מדינת ישראל
משיבים	

פסק דין

הרקע לערעור וטענות הצדדים במתוךין:

לפני ערעור נגד החלטת בימ"ש השלים בקריות מיום 26.12.23 בת"פ 30490-02-19, במסגרת הורה בימ"ש קמא על הפסקה שיפוטית של עבודות השירות וRICTO יתרת המסר סורג ובריח.

ביום 29.11.22 נגזר דין של המערער בביב"ש השלים בקריות בת"פ 30490-02-19 וחוטל עליו עונש מאסר בן 8 חודשים בפועל אשר ירוצה בעבודות שירות החל מיום 1.1.23 וכן עונשים נלוויים. ביום 5.12.23 הוגש נגד המערער כתב אישום בת"פ 8484-12-23 של בימ"ש השלים בחדירה ובד בבד עם הגשתו הוגשה בקשה למעצרו של העוטר עד תום ההלכים המשפטיים נגדו (מ"ת 8551-12-23 - הליך המעצר). ביום 13.12.23 התקיים דיון בפני בימ"ש השלים בחדירה בהליך המעצר. ביום 18.12.23 ניתנה החלטה בהליך המעצר לפיה קיימות ראיות לכואורה ביחס לכתב האישום שהוגש נגד המערער ובימ"ש הורה על הפנית עניינו של המערער לשירות המבחן לצורך הכנת תסקير מעצר, במסגרת תיבחן מידת מסוכנותו ותיבדק אפשרות שחרורו לחופה אחרת מזו שהוצאה על ידו. המשך הדיון נקבע ליום 14.01.24.

ביום 12.12.23 הוגש על ידי הממונה על עבודות השירות בקשה להפסקה שיפוטית של עבודות השירות עקב הגשת כתב אישום במהלך רICTO מאסר על דרך של עבודות שירות, בהתאם לסעיף 51(א2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"). בימ"ש קמא הורה על הפקעת תקופת יתרת תקופת רICTO המסר בעבודות שירות בהחלטתו מיום 26.12.23.

בימ"ש קמא ציין כי בימ"ש השלים בחדירה קבע בהליך המעצר כי ישנן ראיות לכואורה לביסוס הנטען בכתב האישום

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

החדש ולכן קיימים סיכויים סבירים להרשותה. لكن נקבע כי יש בכך כדי לתקוף את עצם הגשת כתוב האישום גם לאחר בחינת הראיות על ידי ביהמ"ש. צוין כי הסעיף שבנדון לא דורש כתנאי מעוצר של הנאשם. צוין כי מסר בפועל בין אם בריצוי מהחורי סוג ובריח ובין אם ריצוי בדרך של עבודות שירות אמור להתבצע בנסיבות מתחייב לפיה חוק ונראה כי בכל מקרה לא ניתן יהיה בעת הקרובה לאפשר ריצוי המסר שנגזר על המערער בדרך הריצוי של עבודות שירות. לכן, כאמור, הורה בימ"ש קמא על הפסקת עבודות השירות עקב הגשת כתוב אישום ולונכה נסיבותיו והמשך ריצוי המסר מהחורי סוג ובריח. על החלטה זו הוגש הערעור.

המעערער טוען כי שגה בימ"ש קמא בכך שלא נטער לבקשתו לדוחות את מועד הדיון בבקשת ההפקעה של הממונה עד לאחר שבימ"ש השלום בחדרה יכריע בשאלת החזקתו של המערער בתנאי מעוצר או שחרורו בתנאים אשר יאפשרו את המשך ריצוי עבודות השירות. נטען כי שגה בימ"ש קמא עת בחר להכריע בבקשת הממונה על עבודות השירות בהתבסס על מסד נתונים חלקית וכזה שאינו אפשר להכריע בבקשת הממונה, כאשר הבקשה הוגשה בעיקר בשל העובדה של המערער עצור מהחורי סוג ובריח כפי שהודגש בבקשת הממונה על עבודות השירות להפקעה השיפוטית. נטען כי גם שאלת החזקתו של המערער מהחורי סוג ובריח אינה כללת בהוראות סעיף 51(א2) לחוק העונשין והנסיבות שעל ביהמ"ש לשקלול בוואו להחליט אם לא אפשר את המשך ריצוי עבודות השירות או לא, ברי כי עובד שירות אשר מוחזק מהחורי סוג ובריח ונינה בעניינו החלטת מתוקף המאסרו בעבודות שירות. אין בכך הדבר בעניינו של עובד שירות אשר במסגרת התנאים המגבילים בעניינו יתאפשר לו המשך הריצוי כנדרש.

טען כי ההחלטה בשאלת מעוצרו עד תום ההליכים של המערער או שחרורו בתנאים מגבלים היא חיונית להחלטה בעניין הפסקת עבודות השירות. נטען כי בימ"ש השלום בחדרה טרם הכריע בשאלת מעוצר של המערער ולא בכך ביקש השירות המבחן להביע דעתו המקצועית, לרבות בעניין חלופת המעוצר המוצעת או המפקחים המוצעים. נטען כי חלופה תקופה של למעלה משנה מאז נגמר דין של המערער בתיק הקודם וכי חומרת העבירות המיוחסות למערער בכתב האישום הנוסף אינה ברף הגבואה של עבירות הרכוש ואין מצדיקות הפקעה שיפוטית של יתרת תקופה המאסרו של המערער. נטען כי בימ"ש קמא לא קבוע כי כל השיקולים אינם אפשרים עוד את המשך ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות. כן נטען כי לאור מצב החירום וצפיפות אוכלוסיית האסירים בבית הסוהר אין מקום לשלווה אותו למסר במתקן כליאה.

המשיבה טוענת כי יש לדוחות את הערעור. לפי לשון הסעיף ועל פי הפסיקה די בכך שהוגש כתוב אישום נוסף, מבלתי הידרשו לריאות שעמדו בבסיסו. הדברים ברורים.

המעערער עצמו בקש להתחשב בו ולתת לו הזדמנויות לסיום את עונש המאסר בעבודות שירות. הוא טוען שנפגש עם שירות המבחן ולדעתו ניתן למסיק חיובי בהליך המעוצר.

דין והכרעה:

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים ואת החלטתו של בימ"ש קמא הגעת למסקנה כי יש לדוחות את הערעור שכן לא נפל

בהתאם בימ"ש קמא פגם המצדיק התערבותה בתוצאה אליה הגיע בית משפט קמא.

בימ"ש קמא הקבע את עבודות השירות שהוטלו על העוטר על פי סמכותו מכוח הדין לאור הגשת כתב אישום נוספים ובהתקף להוראות סעיף 51(א2) אשר קובע: "הגש נגד עובד השירות כתב אישום בשל עבירה אחרת לאחר שנגזר דין לו נשיאת המאסר בעבודות שירות, רשיית השופט או המותב שגזר את הדין, ובהעדרו - שופט או מותב אחר באותו בית משפט, לבקשת הממונה, ולאחר מכן לנאשם אפשרות לטעון את טענותיו, להורות שעבודת השירות לא תחול או תופסק, והנידון ישא את עונשו או את יתרת העונש בבית הסוהר, אם סבר בית המשפט על פי העבודות הנטענות בכתב האישום כי התחלה או המשך ביצוע עבודות השירות על ידי הנאשם אינם הולמים עוד נשיאה של עונש המאסר בעבודות שירות, לנוכח העיתוי של ביצוע העבירה, מהותה, חומרתה ונסיבות ביצועה".

בעניינו, בזמן שהמעורער ריצה עבודות שירות בגין ביצוע עבירות אiomים, העלבת עוטר ציבור והחזקת סיכון, אשר נגזרו עליו בהתאם להסדר טיעון, נוצר בחשד להתרצות והוגש נגדו כתב אישום המיחס לו ביצוע עבירות פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גנבה, גנבה ועבירה נוספת נסافت של קבלת נכסים שהושגו בפשע. בימ"ש קמא בחר את כתב האישום החדש ומצא כי המעשים המיחסים בו למעורער הינם חמורים באופן שאינו מצדיק המשך ריצוי העונש בתיק הקודם בדרך של עבודות שירות מכיוון שעונש עבודות השירות אינו הולם עוד את הנسبות.

אני סבור כי בנסיבות אלה אין מקום להתערב בהחלטתו של בימ"ש קמא. יש לקבוע כי במקרה זה העוטר לא עומד במחייבות הchallenge עליו להצדיק את הענישה השיקומית שהוטלה עליו. עבודות השירות הן זכות המוענקת לנאשם, בבחינת פריבילגיה, כאשר ניתנת לו האפשרות לרצות את עונש המאסר בתנאים מקרים תוך מתן בכורה לשיקולי שיקום. פריבילגיה זו אינה מוקנית באורך מוחלט ובכל מותנה והוא ניתן לבטל בכל שלב, מקום שהנאשם אינו עומד בנסיבות המתחייבות ממנו לצורך מימושה [רע"ב 426/06 **חווא נ' שירות בתי הסוהר** (12.03.2006); ע"פ 7692/20 **נתשה נ' מדינת ישראל** (10.01.2021)]. כאשר אדם הנהנה מריצוי עונש שיקומי מציבע בהתנהגותו על כך שבחר בדרך עברינית, יש בכך כדי לקעקע את הבסיס עליו נשען העונש השיקומי ולהצדיק החזרתו למסלול עוני רגיל [רע"ב 426/06 הנ"ל; ע"פ 7692/20 הנ"ל].

הגשת כתב אישום חדש נגד המערער בעבירות פריצה, גנבה וכדומה מחייבת בנסיבות העניין על כך שטעמי השיקום שעמדו בסיס העונש שנגזר עליו בעבודות שירות אייבדו ממשקלם ואין טעם להמשך ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות. ככל הנראה גזר הדין לא הרתיע את המערער מלשוב לטוורו. כפי שציין כב' השופט סולברג בע"פ 7692/20 הנ"ל, לפי לשון סעיף 51(א2) לחוק העונשין כלל לא נדרש להידרש לראיות שעומדות בסיס כתב האישום ובcheinתו של ביהם"ש נעשית נוכחות האמור בכתב האישום. העדרה של דרישת ראיות כלשהי מושחת על ההנחה שככתב האישום הוגש על יסוד הערכת התביעה כי יש די ראיות להרשעה. למרות זאת, בימ"ש קמא ציין כי בימ"ש השלום בחדרה קבוע בתיק המערר כי קיימות ראיות לכואורה ובכך עשה אף מעבר לנדרש [ע"פ 7692/20 הנ"ל].

יוער עוד כי לא נדרש לעניין הפעלת הוראות סעיף 51(א2) לחוק העונשין כי במסגרת ההליך הפלילי החדש המתנהל בעניינו של נאשם תוגש בקשה מעצר, לא כל שכן שבית המשפט הדן בהליך החדש יורה על מעצרו. די בביצוע עבירה נוספת בתקופת ריצוי עבודות השירות והגשת כתב אישום בעניין אותה עבירה כדי לבסס אתUILת הפקעה של עונש המאסר בעבודות שירות ע"י בית המשפט שגזר את אותו עונש. כי הרי גזירת עונש של מאסר בעבודות שירות מהוות, בין היתר, הכרה בנסיבות המקירה וגם בנסיבות האישיות של נאשם לרובות שאלת היקף מעורבותו בפלילים ואבחנה שבין מעידה חד פעמיות לעבריינות נמשכת. מעת שנאשם שנגזר עליו לרצות מאסר בעבודות שירות נגרר לביצוע עבודות נוספות, ומוגש בעניינו כתב אישום חדש, די בכך כדי שעונש בעבודות השירות שנגזר עליו בעבר יופקע ע"י בית המשפט שניתן לו את ההזדמנות, שלמרבה הצער לא נוצאה כראוי.

לאור המפורט לעיל, אינני סבור כי יש מקום להתערב בהחלטתו של בימ"ש קמא אשר הורה על הפסקת עבודות השירות נוכח הגשת כתב האישום החדש בהתאם להוראות סעיף 51(א2) לחוק העונשין. בעניינו של המערער התקיימה UILה המפורטת בסעיף ולא נפל פגם בהחלטתו של בימ"ש קמא.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, הערעור נדחה.

ניתן היום, א' שבט תשפ"ד, 11 ינואר
2024, במעמד המערער וב"כ
הצדדים.
רון שפירא, נשיא